

Gerrit Pruys is geboren op 29 mei 1902 in Apeldoorn. Hij was de zoon van Simon Mari Pruys en Reintje Palm. Zijn vader was klokkemaker van beroep.

In zijn jeugd was hij verkenners en scoutsleiding (vaandrig) onder leiding van hopman Tiethof bij de padvindergroep in Apeldoorn.

Hij was suikerchemiker van beroep en ging werken in Nederlands Indië. Op 5 januari 1926 trouwde hij bij volmacht met Adriane Maria Schouten. Gerrit woonde toen al in Kediri. Ze krijgen 4 kinderen die allemaal in Kediri, NOI, geboren worden. Na terugkeer uit Nederlands Indië begon hij zijn militaire loopbaan als vrijwilliger en kreeg op 16 augustus 1938 eervol ontslag uit de militaire dienst. Hij was toen reserve 1^e luitenant.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog woonde hij weer in Nederland. Hij was actief in het verzet in Arnhem onder de schuilnaam Kees. Hij werkte onder andere samen met Frits Slomp en Majoor Borghouts (schuilnaam Peter Zuid). Hij was actief bij de Arnhemse afdeling van de landelijke organisatie voor hulp aan onderduikers en bij de Ordedienst. Op 3 september 1944 werd bekendgemaakt dat prins Bernhard de leiding had gekregen over het gewapend verzet in Nederland en dat hij tot bevelhebber van de Nederlandse Binnenlandse Strijdkrachten (N.B.S.) was benoemd. De organisaties Landelijke Knokploegen (LKP), Raad van Verzet (RVV) en de Ordedienst (OD) moesten hierbij op voet van gelijkheid gaan samenwerken. A.G. Kloots en G. Pruys vertegenwoordigden de LKP.

Direct na de bevrijding meldde hij zich op 21 juni 1945 weer als vrijwilliger in het leger en werd als Majoor uitgezonden naar Malakka en Indonesië. Op 30 september 1947 droeg hij als luitenant-kolonel G. Pruys in Batavia zijn commando over het Vrouwen Hulpkorps (VHK) over aan kapitein mevrouw A.A. Dudok van Heel.

Terug in Nederland werd hij eind 1947 belast met de organisatie van het directoraat voor de demobilisatie op het Ministerie van Oorlog. Tot 1951 was hij directeur van deze organisatie. Hierna werd hij hoofd van de Sociale dienst van het Ministerie van Oorlog. In 1951 werd hij ook gekozen als hoofdkwartiercommissaris Algemene zaken (secretaris) bij de NPV en hij bleef dit tot 1953. In die rol vertegenwoordigde hij onder andere de NPV bij de Nederlandse Jeugd Gemeenschap. Bij zijn afscheid is hij benoemd tot Ere hoofdkwartiercommissaris.

Hij werd Officier in de Orde van Oranje Nassau met zwaarden en ontving de Medal of Freedom van de Verenigde Staten.

Gerrit is overleden op 1 maart 1953 Den Haag en is begraven op Oud Eik en Duinen in Den Haag.

Meer informatie

[Geboorte Gerrit Pruijs op 29 mei 1902 te Apeldoorn » Open Archieven](#)
[Registratie Gerrit Pruijs & Adriane Maria Schouten & Simon Mari Pruijs & Maaike Anne Pruijs & Johannes Reindert Pruijs & Gerrit Adriaan Pruijs in 1913 te 's-Gravenhage » Open Archieven](#)
[File:Batavia op 30 september droeg luitenant-kolonel G. Pruijs zijn commando over he.... Bestanddeelnr 12422.jpg - Wikimedia Commons](#)
[Dapperheidsonderscheidingen aan Nederlanders voor de Tweede Wereldoorlog](#)
[Nieuwe Apeldoornsche courant » 05 jan 1926 - Art. 45 | Delpher](#)
Weest paraat maart 1953
Verkenner maart 1953
[Twentsch dagblad Tubantia » 02 maa 1953 - Art. 44 | Delpher](#)
[Trouw » 03 maa 1953 - Art. 106 | Delpher](#)
[Trouw » 06 maa 1953 - Art. 162 | Delpher](#)
[De tijd : dagblad voor Nederland » 03 maa 1953 - Art. 28 | Delpher](#)
[Het verborgen Front h6-1.pdf \(rug.nl\)](#)
[Het verborgen Front h6-2.pdf \(rug.nl\)](#)
[Het verborgen Front h7.pdf \(rug.nl\)](#)
[Het verborgen Front h8.pdf \(rug.nl\)](#)

Foto: G. Pruys naast de jeep genaamd "Nelleke", voor een Chinese tempel op Malakka, maart 1946
Foto overdracht met vlnr kapitein Dudok van Heel, kapitein Smit van het Vrouwenkorps KNIL, kolonel B.J. Buma, plv. adjudant-generaal, luitenant-kolonel Pruijs, en generaal-majoor P. Alons, adjudant-generaal, 30 september 1947

Kolonel G. Pruijs

Vervuld van diepe droefheid moeten wij U mededeling doen van het overlijden van onze H.K.C. - Algemeen Zaken en secretaris van het Bestuur, de kolonel G. Pruijs.

Het is vele jaren geleden, dat commissaris Pruijs te Apeldoorn onder leiding van luitenant Thielhof, eerst als verkenner, later als veldvoering tot de geliefden van de N.P.V. behoort.

In 1961 werd hij benoemd in bovenvermelde functie. Hij maakte als zodanig tevens deel uit van de Nat. Adviesraad en vertegenwoordigde de N.P.V. in de Nederlandse Jeugd Gemeenschap. Hij heeft - ondanks de zeer drukke werkzaamheden in zijn functie op het Ministerie van Oorlog - onopgevoerd veel werk verricht voor de N.P.V. Wij zijn hem daarvoor zeer grote dank verschuldigd.

Ik noem slechts zijn veldoerichte en voortreffelijke reorganisatie-voorzieningen.

Hij deed dit alles met grote geestdrift; hij leefde daadwerkelijk uit de padvinderswet en -beoefte en was altijd bereid anderen te helpen.

Zelfs tijdens zijn ziekbed was hij, ondanks eisen verzuim en lichaamsleed, een steun voor zijn omgeving en bleef hij zich interesseren voor alles wat de N.P.V. betrof.

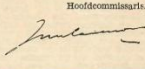
Men waarbij groot mens heeft - helaas gedurende korte tijd - deel uitgemaakt van het Bestuur. Een man, die zijn hand en zijn volk zeer lief had en die juist daarom zo sterk kon aanvoelen het grote belang van een inroeren van de beginselen der padvindersbeweging in de jeugd van dat volk en daarvoor het Nederlandse volk en eveneens andere volken in Europa en daarbuiten tot regen te zijn.

Men man ten laatste, die in zijn betrekkelijk korte aarde leven in zijn geest en daadboeren veel moeite en verdriet heeft ondergaan, maar getuigt in het geloof in Zijn Zaligmaker, Jesus Christus geworden is tot een geloofsbijde, die kon zingen (Psalm 43 vers 4):

Dan is ik op tot Gods altaren tot God, mijn God, de bron van vreugd; dan zal ik juichend stem en snaren ten roem van Zijne goedheid paven, die na kerstendag ongereugd mij eindeloos verheugt.

Bij al degeest, die met hem in aanraking mochten komen, heeft hij een onuitwisbare en versterkende indruk nagelaten. Wij danken God voor het voorrecht, dat de kolonel Pruijs op ons weg werd gevoerd en bidden, dat Hij zijn weduwe en kinderen moede sterken om ook de inhoud van de bovengenoemde Psalm te kunnen blijven zingen.

Hoofdcommissaris

Een foto

De foto, die jullie niet zoveel zegt, omdat je niet weet, wie het is, omdat je de persoon niet kent, niet gekend hebt.

Het is de foto van een man, die slechts kort in onze Beweging mocht zijn. In die korte spanne tijds zeer veel deed, hetgeen echter slechts weinigen weten. Immers, het werk van een secretaris Bestuur staat zover van het district, van je troep, van de parrouille, van jou.

Het is de foto van onze secretaris-H.K.C. G. Pruijs, die op 1 Maart is overleden. Met dit kort bericht zouden wij kunnen volstaan in er meer van zeggen.

Laat ik 't jullie duffelijk maken. Je zult vele vrienden en kennissen hebben. Ook later, als je volwassen bent. Gezellige kerst om eens mee te praten; mensen van wie je het leuk vindt, als zij je eens oproepen, of als je hen ontmoet; maar je zult misschien ófrens iemand tegenkomen, die meer betekent dan een prettige, gezellige vriend of kennis. Iemand, op wie je innerlijk trots bent, dat je hem kent, tegen wie je opjast en die je als een toelaten gebruikt bij veel van je handelingen. Je merkt dan: dat is een bijzonder mens, die uitstekend in de gewone vrienden- en kennissenkring. Zo'n man was deze secretaris, onze Hoofdkwartiercommissaris Pruijs.

Wanneer ik hem in onze padvinderstal wij uitbeelden, dan ken ik slechts één uitdrukking: hij was een St. Jorjiridder. Een ridder in de geest, die alles zuiver wilde houden, niets verrechtkonlijker vond dan onrecht en steeds weer streed voor eerlijkheid, waarheid en recht.

Een ridder, die zich werkelijk nog ten doel stelde, werk te zoeken om hen te helpen, die door onmachtigheden in moeilijkheden waren.

Een ridder, rechtvaardig en streng.

Een St. Jorjiridder ook, die een onwankelbaar geloof in God had en door dit geloof in staat was tot daden en tot een moed, die ieder verbijterde.

Breeders, er is een Padvinder heengegaan, die een spoor heeft nagelaten om te volgen en wiens naam niet verloren mag gaan in onze Beweging.

ROEL C. H. RENNSSEN.

Hoofdkwartier

Kolonel G. Pruijs overleden.

De vlag van het Hoofdkwartier hangt op de korte tijd, dat hij in de N.P.V. overtuigd heeft, en daarom veel heeft gedaan voor een opbouw van de beweging. Hij heeft de beweging in de jeugd van dat volk en daarvoor het Nederlandse volk en eveneens andere volken in Europa en daarbuiten tot regen te zijn.

Men man ten laatste, die in zijn betrekkelijk korte aarde leven in zijn geest en daadboeren veel moeite en verdriet heeft ondergaan, maar getuigt in het geloof in Zijn Zaligmaker, Jesus Christus geworden is tot een geloofsbijde, die kon zingen (Psalm 43 vers 4):

Dan is ik op tot Gods altaren tot God, mijn God, de bron van vreugd; dan zal ik juichend stem en snaren ten roem van Zijne goedheid paven, die na kerstendag ongereugd mij eindeloos verheugt.

Bij al degeest, die met hem in aanraking mochten komen, heeft hij een onuitwisbare en versterkende indruk nagelaten. Wij danken God voor het voorrecht, dat de kolonel Pruijs op ons weg werd gevoerd en bidden, dat Hij zijn weduwe en kinderen moede sterken om ook de inhoud van de bovengenoemde Psalm te kunnen blijven zingen.

Hoofdcommissaris

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.